

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 1. marca 2000 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia jej základných práv podľa čl. 11, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky ocenením pozemkov vydaným Pozemkovým úradom v Liptovskom Mikuláši 26. januára 1995 (č. j. 495-2000/94) a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. januára 2000 doručené podanie [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), bytom [REDAKOVANÉ] označené ako „Návrh na preskúmanie zákonnosti vo veci určenia finančnej náhrady za znárodnený pozemok“.

Z jeho obsahu o. i. vyplynulo, že sťažovateľka už obdobnú ústavnú sťažnosť na ústavný súd podala 20. októbra 1999, ktorý ju však pre nesplnenie základných kritérií ústavnej sťažnosti podľa § 23a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993

Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov 2. novembra 1999 odložil.

V ďalšom podaní doručenom na ústavný súd 12. januára 2000 sťažovateľka odkazuje na dôkazy pripojené k spisu vo veci Rvp 528/99 a spresňuje okolnosti, za ktorých bolo vydané ocenenie Pozemkového úradu Liptovský Mikuláš č. j. 495-2000/94 z 26. januára 1995, pričom ústavný súd žiada o preskúmanie zákonnosti v celom postupe Okresného úradu Ružomberok (predtým Pozemkový úrad Liptovský Mikuláš). Sťažovateľka tiež napadla správnosť výšky finančnej náhrady za znárodnené pozemky v katastrálnom území Ružomberok, ale aj postupy ďalších orgánov, na ktoré sa pri prešetrovaní postupu Pozemkového úradu Liptovský Mikuláš následne obrátila. Z uvedeného dôvodu žiadala, aby ústavný súd vydal nasledovné uznesenie: „Ústavný súd SR zrušuje Ocenenie vydané odporcom dňa 26. 1. 1995 pod č. j. 495-2000/94 o priznaní finančnej náhrady a ukladá odporcovi vo veci ďalej konať a rozhodnúť“.

II.

Podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) je ústavný súd oprávnený konať o ústavných sťažnostiach, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd právoplatnými rozhodnutiami orgánov štátnej správy alebo územnej samosprávy, a ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Zákonom predpísané náležitosti ústavnej sťažnosti, ako aj podmienky konania ústavného súdu o nej sú upravené v § 20 ods. 1, § 49 až 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Nesplnenie niektorej zo zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti alebo konania o nej môže mať za následok jej odmietnutie ústavným súdom po predbežnom prerokovaní pre niektorý z dôvodov uvedených v § 24 ods. 1, § 25 ods. 2, resp. § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. V zmysle uvedených zákonných ustanovení ústavný súd predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky, ktorou namietala porušenie svojich základných práv ocenením Pozemkového úradu v Liptovskom Mikuláši z 26. januára 1995 (č. j. 495-

2000/94), a rozhodol o jej odmietnutí pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, nakoľko jednou z podmienok konania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti je, že k porušeniu základného práva došlo právoplatným rozhodnutím orgánu štátnej správy alebo územnej samosprávy.

Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti preto ústavný súd posúdil príslušnú právnu úpravu, ktorá má vzťah k jej predmetu, a zistil, že právna úprava použitá orgánom štátnej správy v čase vydania napadnutého ocenenia Pozemkového úradu v Liptovskom Mikuláši, t. j. vyhláška č. 205/1988 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a o náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení vyhlášky č. 289/1990 Zb., neurčuje ako formu, v ktorej má príslušný orgán vydať ocenenie, právoplatné rozhodnutie orgánov štátnej správy. Hoci v danom prípade bolo napadnuté ocenenie vydané orgánom štátnej správy, nemalo formu právoplatného rozhodnutia. Navyiac, výber právnej normy ako základne pre spôsob ocenenia pozemku patrí do výlučnej právomoci orgánu, ktorému bola príslušným predpisom zverená. Nakoľko po posúdení podania ako ústavnej sťažnosti nebola splnená jedna zo základných podmienok, t. j. že k porušeniu základného práva došlo právoplatným rozhodnutím orgánu štátnej správy alebo územnej samosprávy, bolo treba ústavnú sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd sa už preto nezaoberal splnením ďalších podmienok pre konanie o ústavnej sťažnosti (dodržanie lehoty na jej podanie, povaha namietaných základných práv a i.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2000

Ján Klučka
predseda senátu